

Biografia de Montse Grases

Montserrat Grases va néixer a Barcelona el 10 de juliol del 1941, en una família profundament cristiana. Amb els seus vuit germans va ser educada pels pares en un clima de pietat sincera i d'amor a la llibertat.

27/04/2016

Maria Montserrat Grases García - Montse- va néixer a Barcelona, el 10 de juliol de 1941. Va ser la segona dels nou fills de Manuel Grases i

Manolita García. Després de cursar el batxillerat, que va alternar amb els estudis de piano, va ingressar a l'Escola Professional per a la Dona de la Diputació de Barcelona.

Li agradaven els esports, la música, les danses populars de la seva terra - com les sardanes- i també gaudia actuant en obres de teatre. Tenia molts amics. Els seus pares li van ensenyar a tractar Déu amb confiança. A la llar dels Grases, va assimilar alguns dels trets distintius del seu caràcter: l'alegria, la senzillesa, l'oblit de si i la preocupació pel bé material i espiritual dels altres. Amb unes quantes companyes de la seva escola, visitava zones pobres de la ciutat de Barcelona i donava catequesi a nens, als quals a vegades portava joguines o caramels. Tenia un temperament vivaç, espontani, i les seves reaccions a vegades eren una mica brusques, encara que els seus familiars i

professors recorden que lluitava per dominar-se i ser amable i jovial amb tots.

El 1954 va conèixer l'Opus Dei, institució de l'Església catòlica, fundada el 1928 per sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, per recordar que tots els cristians estan cridats a ser sants en el seu ambient familiar i laboral. Els seus pares formaven part de l'Obra des de feia alguns anys i la van ajudar a consolidar la seva vida espiritual i a lluitar per viure millor les virtuts cristianes; Manolita va animar a la seva filla Montse a freqüentar un centre de l'Opus Dei, Llar, que oferia formació cristiana i humana a noies joves.

A poc a poc, es va adonar que Déu la cridava a aquest camí de l'Església i, el 24 desembre 1957 -després de pensar, pregar i demanar consell-, va sol·licitar ser admesa a l'Opus Dei. A partir de llavors, es va esforçar amb

més decisió i constància per buscar la santedat en la seva vida quotidiana; en la seva lluita ascètica va posar en primer pla la contemplació de la vida de Jesús, la pietat eucarística, la devoció a la Mare de Déu, una profunda humilitat i l'afany per servir els altres. També els partits de bàsquet o de tenis eren per a ella una ocasió de dedicar-se al proïsme. Montse es va esforçar per descobrir la voluntat divina en el compliment dels seus deures i en la cura, per amor, dels petits detalls, i va aconseguir transmetre a molts dels seus parents i amics la pau que dona viure prop de Déu.

El desembre de 1957 va començar a sentir molèsties a la cama esquerra. Sis mesos més tard es va descobrir que la causa era un càncer (sarcoma d'Ewing) al fèmur. Aquesta malaltia li causava dolors molt intensos, que va acceptar amb serenitat i amb fortalesa. Mentre va estar malalta, va

manifestar sempre una alegria contagiosa i una capacitat de fer amics que tenia origen en el seu amor per les ànimes. Va apropar a Déu a moltes de les seves amigues i companyes de classe que anaven a visitar-la. Va trobar Jesús i la Mare de Déu en el dolor. Els que van estar a prop d'ella van ser testimonis de la seva progressiva unió amb Déu i de la manera que la Montse transformava el sofriment en oració i en apostolat: en santedat. Una de les seves amigues afirma que, quan la veia resar, palpava la seva proximitat amb Crist.

Va morir el 26 de març de 1959, Dijous Sant, poc abans de complir els 18 anys. Va ser sepultada al cementiri del Sud-oest de Barcelona. Nombroses persones van manifestar que la seva vida havia estat heroica i exemplar. Des de llavors, aquesta fama de santedat ha anat augmentant progressivament, no

només a Espanya sinó en els cinc continents.

El 1994 el seu cos va ser traslladat a l'oratori del Col·legi Major Bonaigua (carrer Jiménez i Iglesias, núm. 1, Barcelona); i són moltes les persones que hi van a demanar l'ajuda i la intercessió de la Montse. També són molt abundants els favors i gràcies atribuïts a la seva intercessió: molts provenen de persones joves que sol·liciten ajuda a la Montse en les seves necessitats.

El 26 d'abril de 2016, el Papa Francesc la va declarar venerable.